

Ponovno v Pacugu z Zvezo prijateljev mladine

Šolski zvonček je petindvajsetega junija s svojim zadnjim dolgim spevom oznanil konec mukotrpne leta za naše šolarje. Poletne počitnice naj bodo za naše najmlajše razigran čas, čas utrjevanja zdravja v naravi in čas v katerem se bodo ukvarjali le s tistim, kar jih razveseljuje.

Tudi naša organizacija želi prispevati h koristnim in zdravim počitnicam, zato smo se celo leto trudili izboljšati pogoje bivanja naših otrok v viškem otroškem letovališču Pacug. Naj vsem tistim, ki še ne vedo, povemo, v Pacugu stoji nova hiška, zidan objekt opremljen s sanitarijami in umivalnico. Danes je priložnost, da se zahvalimo vsem, ki so karkoli prispevali k realizaciji naših načrtov ter vsem tistim, ki so na delovnih akcijah usposobili Pacug za sprejem najmlajših.

V bazi je že letovalo 490 malih šolarjev ter 340

učencev 4. razredov s programom »šole v naravi«. V zadnjih dneh junija začnemo letovanje viških otrok, v katerih se bo izmenjalo 1100 otrok, med njimi bodo tudi otroci naših zdomcev ter pionirji iz pobratenega mesta Bratislave. Otroško letovališče bo odprto od 19. septembra, v tem jesenskem času pa ponovno organizirano šolo v naravi.

Za naše najmlajše pripravljamo pestre razvedrilne programe – spoznavanje slovenske obale, orientacijske pohode, pacuške igre, počitnikarje bodo obiskali tudi lutkarji in čarovnik, za vse pa bo verjetno nepozabna vožnja z ladjico »Ča te briga« od Pacuga do Portoroža in nazaj.

Kaj vse bo prinesel počitniški čas pa v prvi jesenski številki – nasvidanje!

V. ČEČ

Potrebujemo varstvene družine!

V vzgojnovarstveni organizaciji Ljubljana Vič-Rudnik že nekaj časa ugotavljajo, da primanjkuje zadostnih varstvenih zmogljivosti za varstvo najmlajših, to je otrok do največ tretjega leta starosti. Se posebno občuten je primanjkljaj na območju KS Milan Česnik, Trnovo, Kolezija, Murgle, Rakova Jelša in Zeleni log.

Zato vljudno naprošamo vse tiste žene oziroma družine, ki izpolnjujejo pogoje za organizirano družinsko varstvo in ki bi z veseljem sprejele v varstvo najmlajše malčke, da se oglašijo na upravi VVO Ljubljana Vič-Rudnik Tržaška 79, kjer bodo prejeli vse informacije in se seznanili s pogoji dela.

Pričakujemo vas!
VVO Ljubljana Vič-Rudnik

Kljub aprilskemu vremenu sta vzgojiteljici in otroci »ujeli« nekaj lepega vremena in odšli na sprehod.

Varstvene družine so uspešne

V vzgojno varstveno enoto pri osnovni šoli I. bataljona Dolomitskega odreda v Horjulu je vključenih 77 otrok. Ker nimajo jasli pa je varstvo za 12 otrok organizirano v dveh varstvenih družinah. Kot kaže, bodo v jesenskem roku lahko sprejeli še nekaj otrok, ker bodo mali šolarji zapustili VVE in odšli v prvi razred.

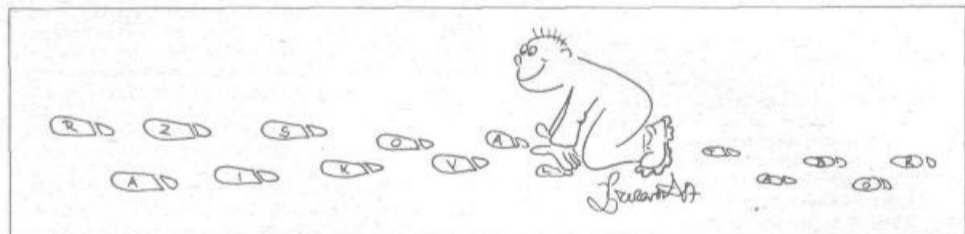
FRANCE BRUS

Naravoslovni raziskovalni tabor naših osnovnošolcev

Večletno prizadevanje občinske raziskovalne skupnosti, da bi se v čim večji meri učinkovito vključila v prizadevanja za vzpodbujanje in angažiranje vseh ustvarjalnih sil družbe, daje letos rezultate še na enem področju. Tistem, ki predstavljajo pravzaprav neke vrste osnovno stopnico za nebotičnik hitrejšega napredka in nosi ime: »Naravoslovni raziskovalni tabor osnovnošolcev občine Ljubljana Vič-Rudnik«. Delovni program in raziskovanje, v katerega se vključuje okoli 25 učencev osnovnih šol na področju naše občine, poteka na področju ljubljanske-

imajo pri tem vodstvo in delavci osnovne šole »Ljubo Šercer« z Iga in še posebej profesorica biologije na tej šoli. Sonja Kračman, ki je nosila glavno težo organizacije izvedbe tabora na Igu.

Uresničitev zamisli bi bila le težko uresničljiva brez aktivne podpore in pomoči organizacije Gibanje Znanost mladini, ki je oredni organizator srednješolske mladinske dejavnosti v Sloveniji. In seveda ne nazadnje mentorjev – strokovnjakov, ki bodo mlade »raziskovalce« učili, jih vodili v še neznan in manj poznana dogajanja in

ga barja, in je, kot pove že ime, usmerjen v raziskovanje in odkrivanje novih spoznanj na naravoslovnem področju. Že ime in namen tabora tudi povesta, da bodo njegovi mladi udeleženci, učenci, ki so zainteresirani za bolj poglobljeno delo, iskali nova spoznanja in odgovore na vprašanja naravoslovnega dajanja, vezanega posebno, znamenito in zanimivo področje: Ljubljansko barje.

Vodstva šol so pokazala zelo veliko zanimanja za ta način poglobljenega izobraževanja in pripravljenost sodelovanja z raziskovalno skupnostjo. Zlasti aktivno vlogo

zakonitosti razvoja v naravi na tistih področjih, ki jih programi dela vključujejo. Prav na teh udeležencih, ki so bili nesebično pripravljeno sodelovati na taborih in njihovih organizacijah, v katerih delajo, leži skupno z mentorji – učitelji glavno breme odgovornosti za uspeh in nadaljnji prodor zanimanja za raziskovanje med mladimi.

Dobro je poskrbljeno tudi za varstvo in druge vzporedne dejavnosti učencev v času tabora. Tako o uspehih kot delu in življenju bomo še poročali.

Obrotnemu združenju

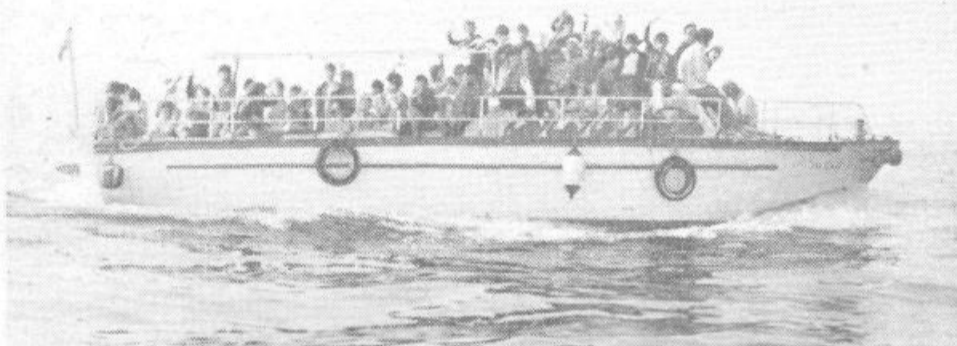
Ob zaključku tega šolskega leta se vam želimo zahvaliti za denarno pomoč pri opremljanju naše učilnice za tehnični pouk. Šele te zadnje tedne se nam je uresničila velika želja, da smo lahko začeli uporabljati inštalacijski blok in se tako na dosti bolj zanimiv način poglobljamo v svet elektrotehnike in elektronike. DO Iskra, ki nam je po skořaj celoletnih zapletljajih in različnih dogovorih pretekli mesec le opravila montažo inštalacijskega bloka SMI-03, je bila kriva za to zamudo.

V veliko veselje nam je delo ob inštalacijskem bloku in tega brez vaših sredstev in razumevanja ne bi uresničili nikoli.

Hvala!
Nekaj mnenj učencev o delu ob aparatu. Učenje z eksperimentiranjem, ki nam ga omogoča nova aparatura, je veliko bolj privlačno, pritegne več učencev in le ti morajo biti tudi ves čas bolj aktivni. Tako tudi lažje ter bolje sprejememo novo snov, kakor če bi tovarišca to opisala le z besedami.
Katja Snoj, 8. b.

Sprva sem imel občutek, da je novi aparat zelo zapleten. Ko pa smo pod vodstvom tovarišice napravili nekaj vezav, sem videl, da je delo z njim veliko lažje kot izgleda. Če smo se v vezavi kaj zmotili, se je aparat zaradi vgrajenih lastnih varovanj takoj izklučil. Ko smo svojo napako odpravili smo lahko brez popravil aparata nadaljevali z delom.

Gregor Oven, 8. b.
Učenci COŠ 7. maja
DOBROVA PRI LJUBLJANI

akcija za pacug – račun za izgradnjo pacuga – 501-01-678-51542

	Dinar za Pacug	OS ZS LJUBLJANA VIČ – RUDNIK 2.500
		ISKRA ELEMENTI 4.000
		PIONIRJI VIŠKIH OSNOVNIH ŠOL 3.000
		DROLJIC STANE 1.000
		NAJZER RAJKO 2.000
		GRADIŠAR VERA 2.000

Če prideš . . . če

Sedim pri oknu. Strmim v nebo, posejano z redkimi zvezdami. Po licu mi tečejo solze. Spomin. Zakaj? Zakaj mora biti tako?

Bila je oblačna noč. Avto je hitro drvel po mokri cesti. Še vedno jasno slišim najin pogovor. »Vozi počasneje! Lahko se zgodi nesreča! Saj vidiš, da je cesta spolzka!« opozarjam.

»Kolikokrat sem vozila hitreje po slabših cestah!« me zavrne. Prižgala je radio. »Človek res uživa le takrat, ko premaga samega sebe. Jaz rada vozim hitro, ker s tem premagujem svojo strahopetnost.« Radio je postajal glasnejši. Posvetila sem se glasbi: »If you come to San Francisco.«

Mimo so bežale luči avtomobilov. Obšel me je neznan občutek. Nisem vedela, ali naj se razjočem ali smejem. Ta glasba!

Tedaj so me zaslepile luči nasproti vozečega avtomobila. »Idiot, saj vozi po desni!« je zavpila in pritisnila na zavore. Komaj sem še slišala silovit tresk, nato me je zagnila tema. Mrazilo me je, ko sem se zbudila iz omotice. Ležala sem na asfaltu. Hotela sem se dvigniti, a ni šlo. Hotela sem nekaj vprašati, pa me je spet zagnila tema. Ne vem, koliko časa je trajala nezavest. Zbudila sem se vsa v povojih. Ob meni je stala medicinska sestra. Hotela sem vprašati, a ni šlo. Po dolgem trudu in mučenju sem izdala »Ona . . .«

Sestra se je obrnila k meni. »Imela si srečo. Še dobro, da si bila pripeta s pasom, drugače bi zletela skozi vetrobransko steklo.« Spet me je zagnila tema in nato spomin: sedeli sva na obali. Pes mi je lizal roko. Gledali sva valove in na valovih jadralca, ki se je mučil proti obali.

»Zakaj se človek podaja v nevarnost, če mu ni treba?« sem vprašala. »To ti da posebno zadovoljstvo, samozavest, občutek zmage nad seboj, nad življenjem in smrtjo!« Slišim njen strastni odgovor. Da vedno je bila taka, pametna, lepa in neustrašna. Zdaj je ni več. Ne to ni res! Ona še živi. Vsak večer se vrača k meni in mi govori: »Bodi pogumna. Če boš premagala sebe, ti ne bo nihče prišel do živca!« Tako mi prvi. Neustrašna! Res je bila taka. Zato pa se sedaj vrača. Jezno vstanem. Spet ta glasba! If you come to San Francisco.

Da, če prideš! Če! Zato potrebuješ pogum a tudi pamet.

Martina Nartnik, 8. a.
OŠ DOLOMITSKI ODRED
POLHOV GRADEC

Ribe

Bila sem pri stari mami. Lepa sončna sobota je bila. Videlo se je, da je pomlad.

Voda v potoku je veselo tekla proti Božnji in Gradašci. Ko sem stopila na brv, so ribe odplavale pod skale. A čez nekaj časa sem opazila, da so prišli ribiči. Lovili so ribe z elektriko, tako da jih je kar potegnilo v mrežo. Mene to jezi. Ljudje pravijo, da je v potoku zmrcraj manj rib odkar vsako pomlad pridejo ribiči in jih polovijo. V šoli nas učijo, da moramo naravo varovati. Ribiči bi morali ribe varovati, ker jih je že tako malo. Če so jih odnesli v umazano reko, bodo tam poginile. Če so jih dali v ponev, so mrtve.

Ko so ribiči odšli, je bil potok še bolj prazen. Voda je bila umazana od njihovih škornjev. Za ribiči je odnašala še ostanke cigaret.

MOJCA KOŠENINA

TOPOL

Hočem biti hrast,
hrast, ki ima tako trd les,
da se vsaka sekira zlomi,
če se zaseka v njegovo trdo telo.
Hrast, ki mu vihar ne lomi vej,
hrast, ki ima mogočne korenine
in se pni voda po njih . . .
Hočem biti hrast, mogočen hrast!

A vem, da nikoli ne bom, ker sem le topol.
Topol, ki ga lahko vsak pes oblaja.
Vsaka ljubezen lahko na njem pusti
vrezano sled
z nožem izdolbenega in prebodnega srca . . .
Kdorkoli lahko iz mene izrežja lutko,
ki mora igrati tako, kot hoče on
in če ne igra tako, jo zabriše ob tla in prekolne . . .

Ker sem krhek topol, me to boli . . .
Kako to neznanško boli!

Tine Škafar
KPD BARJE